

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistola Pastoralis Illustrissimi Ac Reverendissimi Domini D. Humberti Guilielmi A Præcipiano, Archiepiscopi Mechliniensis

Precipiano, Humbert Guillaume de

Lovanii, [1692]

Caput XX. De Concordia Cleri & Regularium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39186

cepti Ecclesiastici Dominus, nullo superiorum sæculorum exemplo. sanè periculofam hanc novitatem ex hac Diœcesi nostra eliminatam volumus. Nulli Sacra tum Mensâ arceantur, nisi quos noverimus esse indignos, atque ita vitiis inverteratos, ut nuntium iis remittere recusent, aut perquam verisimile sit numquam remissuros, quod in promiscua plebis Christianæ turba confidimus non habere locum.

C A P U T X I X.

De Indulgentiis.

DE Sacris Indulgentiis cum Majoribus suis & loquantur & sentiant. Magni eas ipsi faciant, & à suis faciendas doceant. Non exiguam in iis fiduciam à Christiano populo semper collatam, posthac quoque collocandam curent, & simul ad vitam rectius instituendam exhortentur, ut sacros thesauros non dumtaxat exhauriant alienis meritis comparatos, sed in eos quoque aliquid ipsi inferant, quod prodesse posteris queat.

Jam pietatem in mortuos nemo allatret, vel licet nemo, sed concordibus studiis alant omnes, & foveant. Fructum qui ex antiqua hac in pios Manes misericordia jam à præcis temporibus usitata redundat in vivos, sæpè pro Concione commemorent. Quæ pœna immemores maneat post hanc vitam edoceant; ut similiter ipsi in Purgatorii flammis destituendi sint, qui nullos jam precibus suis, aut aliis rectè factis sublevant. Ab hac Regia antiquitatis via ne quis desciscat, atque avia & devia cum periculo præcipitii consecretur.

C A P U T X X.

De Concordia Cleri & Regularium.

Postremò Religiosas Familias arcto cum Clero amicitia vinculo conjunctas cupimus. Quisquis hanc cum illis committere studet, tamquam sator discordiarum & certæ author ruinæ ex exercitu Domini, Christique castris pellendus est. Omnes eidem militia nomen dedimus, eandem

omnes causam agimus, sub eodem Duce atque Imperatore Christo Jesu; omnes oppugnare jubemur sub iisdem auspiciis tartareas potestates: & quisquam inter nos erit qui sacros commilitones ad intestina bella mutuamque internecionem concitet? Qui invidiæ atque odii stimulis actus, imminentis hostis immemor, fraternam aciem delendam atque extirpandam poscat? Absit à nobis is furor.

Religiosi Clerum suscipiant atque habeant in honore, illius auctoritatem ne minuant, ne detrahant dignitati. Clerus vicissim Religiosos tamquam manum subsidiariam ad bellanda bella Domini divino consilio submissam ne despiciat, ne fastidiat, ne superbè conculcet; sed junctis, ut decet, dexteris atque animis, foveat, animet, amplectatur. Ne in mutuis subindè vitiis velut ungues in ulceribus hæreant, ne clam propalent, quodque omnium est pessimum, pro corona publicent, certi semper aliquid decedere populi erga statum Ecclesiasticum atque Ordinem Sacerdotalem reverentiæ ex hac mutuorum vitiorum commemoratione. Omnes sumus ejusdem corporis membra; quidquid uni detraxeris, in te quoque redundat. Constantinus Magnæ Christianæ Religionis Vindex egregius, Sacerdotum flagitia detegi tam ferebat indignè, ut Regiam chlamidem injecturum se diceret, si quem deprehenderet in flagrantis delicto: & hæc nostræ ætate occultum Sacerdotis lapsum Sacerdos proderit & in ore populi dabit? Omnis Sacrorum atque Ordinis Majestas brevi pedibus conteretur, si multos corripiat hæc insania, si maledicendi libido grassetur ulterius. Per *Jesum Christum* obtestamur omnes & singulos, odia illa cessent in manifestam animarum perniciem gliscentia. Mutua privilegia aut immunitates Pontificum favore concessas (quandoquidem hic sæpè maximus est odiorum fomes) ne violent. Præscriptos officii limites certosque fines ne transgrediantur, sed in ita stabili concordia & vinculis, si fieri posset adamantinis firmata, agat unusquisque quod suum est.

De hæc Clerum inter & Religiosos Ordines concordia sollicitus semper fuit S. Catolus, sollicitus fuit & S. Franciscus Salesius, apprimè gnari, quantum hæc ad promovendam populi salutem conducatur, quantum malorum consequatur ex discordia animisque mutuo odio inflammatis.

Aucto.

Auctores igitur Parochis sumus, ut Religiosos viros, qui stans diebus ad concionandum pagos excurrunt, hospitaliter excipiant, humaniterque ac benignè tractent, juxta S. Caroli Statutum, † qui Prædicatores ab illis, in quorum Ecclesiis prædicant, hospitio recipi vult, *suppeditatis omnibus rebus ad eorum victum necessariis, datâ etiam Eleemosynâ aliquâ ex fructibus Beneficiorum;* quando nempe id Parochi fors, ac conditio aut tempora permittunt, alibi præscribit, ut in congregatione Pastorum, § *Si ei Parochia propè erit aliquod Regularium Monasterium, ubi aliquis sit ad Sacrarum Litterarum Ecclesiarumque explicationem aptior, curent etiam illius operis atque studio adjurari.*

Quodam loco decernit atque hortatur idem Sanctus, *ut superiores Regularium, temporibus quibus ut plurimum populus ad Confessionis Sacramentum confluit, procurent quantum potuerint maximum numerum Confessorum.*

I N C O N C L U S I O

Habetis quæ mihi visa sunt in Domino potissimum præscribenda hoc tempore, quæ si eâ, quâ decet, observantiâ omnes suscipiant, similique alacritate executioni mandent, nullus erit queremoniis locus, Ecclesiastica Disciplina facta, testâ conservabitur, facilè coibunt vulnera breviq; ducent cicatrices: non pendeat animus Christiana plebs, neque studiis partium tamquam factionibus distrahetur: Schismatis imminentis periculum evanescet: vigeat pax & concordia, neque posthâc Heterodoxi nobis exprobrabunt, quod Majores nostri in Lutheranos & Calvinistas justissimè olim intorquebant, nos tamquam Cadmaeos Fratres mutis digladiationibus & vulneribus concidere.

Deus pacis & consolationis sit cum omnibus Vobis, quæque sunt Ecclesiæ suæ hâc miserâ tempestate salutaria, atque unice necessaria, Spiritum disciplinæ, Spiritum mansuetudinis Spiritum obedientiæ erga Præpositos vestros, Spiritum humilitatis & sinceræ devotionis, Spiritum veri amoris & charitatis in proximum inspiret cordibus Vestris & Cœlesti suâ gratiâ augeat, atque in finem confirmet, ut cum venerit

Prim-

†. *Concil. Mediol. l. i. tit. 5.*

§. *ibid. 3. †. Instruct. p. 2. c. 2.*